

Ukrajina vsadila na nacistické “hrdiny”

- CZ24 News | 3. března 2020

UKRAJINA: Ještě nedávno prohlašoval prezident Ukrajiny Vladimír Zelenskij, že by si jeho země měla vybrat „hrdiny“, kteří nebudou vyvolávat spory doma ani zahraničí.

Situace je však jiná, o čemž svědčí redakční materiál RIA Novosti.

Tento týden se na Ukrajině slaví dvě významná výročí. Přesněji řečeno, jeden z nich se skutečně v zemi slaví ve velkém měřítku a druhý, spojený se skutečným ukrajinským hrdinou, se slaví mimo, v Rusku a Francii. Důležitý je právě přístup Kyjeva ke dvěma datům, což jasně ukazuje, kterou stranu historie druhé světové války si zvolila současná ukrajinská vláda.

Jedno z těchto výročí není příliš „kulaté“: 115. výročí spisovatele **Ulase Samčuka**, kterého moderní pseudo-historická propaganda nazývá pouze „**ukrajinský Homér**“. Dalo by se dlouho hádat o tom, jak „*homerické*“ kanibalistické práce tohoto autora byly, ale nespornou skutečností jeho biografie je úzká spolupráce s nacisty, poznamenal článek.

Je to zbytečné popírat, už jen proto, že v letech 1941-42 Samčuk publikoval svou apologetiku Hitlera otevřeně v novinách „Volyně“, které osobně editoval, a nejen že se neskrýval pod pseudonymem (jako více prozíraví spolupracovníci), ale dokonce předváděl svou ideologickou blízkost k nacistům. Takže v prvním vydání těchto novin, které vydalo oddělení Goebbelsovy propagandy v hlavním městě „Reichskommissariátu Ukrajina“, Samčuk přesně umístil vedle sebe dva portréty – německého Führera a svůj. To vše bylo doprovázeno pochvalnou ódou k Hitlerovi podepsanou šéfredaktorem „Volyně“.

A Samčuk publikoval takové dary téměř v každém čísle. Analyzuje Hitlerovu další řeč a prohlásil: „**Je to nepřekonatelná duchovní a morální síla, která během staletí formovala a zakalila lidi. To je mnoho generací nesmrtelných nositelů tvůrčího ducha lidí, kteří dnes na konci vedou významné historické události vedené jejich mocným vůdcem.**“ Po takovém oslavování vůdce nacistického Německa je obtížné pochybovat o kolaborantství „ukrajinského Homéra“.

A hle, co napsal v březnu 1942: „**Vůdce Velkého Německa, s jeho rytířskými vojáky, nám přinesl svobodu. NA TO NEZAPOMÍNEJTE! Děkujeme Führerovi Adolfu Hitlerovi a vítězným německým vojákům, kteří kultivovali naši zemi zdvojnásobenou péčí.**“ Takových nadšených výkřiků Samčuk zveřejnil mnoho.

Ale kromě nespoutané chvály Hitlera a myšlenek nacismu, šéfredaktor „Volyně“ neustále propagoval myšlenky holocaustu. S radostí přivítal vyhlazení Židů z Rivne a Kyjeva. Mnoho z jeho poznámek a článků je věnováno ideologickému ospravedlnění holocaustu. „**Tam, kde se buduje ukrajinský stát žádní (Židé) neexistují,**“ napsal Samčuk 27. listopadu 1941. Není divu, že izraelské velvyslanectví protestovalo proti tomu, aby ukrajinská Nejvyšší rada zahrнула výročí tohoto činitele a řadu takových kolaborantů do seznamu pamětních dat tohoto roku.

Což ovšem vyvolalo rozhořčení ideologů moderního ukrajinského nacionalismu. **Aktivistka strany „Svoboda“ Irina Farionová označila prohlášení velvyslanectví za „pobuřující“ a zdůraznila: „Slyšíš, Státo Izrael? Volynské noviny se staly ústím myšlenek Ukrajinců v boji za jejich sjednocený ukrajinský národní stát.“**

Druhý den mimochodem reagovala na výzvu izraelského Jad Vašema, neoslavovat druhého kolaboranta tak (zcela v duchu nacistických novin Samčuka) obvinila Židy z organizace hladomoru

30. let: **„Zorganizovali pro nás hladomor, nyní se špinavýma rukama se moci, a natáhli své špinavé tlapy vůči našim slavným osobnostem.“**

Když byla Farionová obviněna z antisemitismu, klidně odpověděla: **„Upřímně, ani nevím, co to je.“** Zajímavé je, že ukrajinský prezident Vladimir Zelenskij, který nedávno v rozhovoru s izraelskými novinami prohlásil, že údajně nemá antisemitismus ve své zemi, také neví, co to je, nemá ani tušení o existenci Farionové?

Ať už je to jakkoli, navzdory výzvám Izraele se na Ukrajině ve velkém měřítku slavilo nekulaté výročí Ulase Samčuka. V každém případě byla Rivne slavena na komunální úrovni. U pomníku Samčuka se v muzeu Samčuka odehrálo mnoho akcí, mimo jiné se zapojením školáků - dokonce uspořádali turnaj deskových her na počest nacistického kolaboranta. Na toto výročí reagoval Svaz spisovatelů Ukrajiny a množství hlavních mediálních médií, včetně tradičních západních „hlasů“.

Ale mnohem kulatější výročí pravého ukrajinského hrdiny se tam vlastně „nezaznamenalo“. Mluvíme o 100. výročí sovětského poručíka **Vasilije Porika**, rodáka ze současného regionu Vinnica, hrdiny Sovětského svazu a hrdiny francouzského odporu. Ačkoli toto výročí bylo také zahrnuto do seznamu nezapomenutelných dat pro tento rok, ukrajinská média to prostě ignorovala. Ruská média o něm aktivně psala, připomněli si ho ve Francii, dokonce i ruské ministerstvo zahraničí to zaznamenalo, ale na celoukrajinských oficiálních orgánech nic. Skutečnost, že Porik byl spolehlivým komunistou a vedl „Stalinův prapor“ ve Francii, zjevně nezapadá do moderních myšlenek dekomunizované Ukrajiny o „pravých hrdinech“.

Svým přístupem k těmto dvěma památným datům, Kyjev nejjasněji demonstroval, pro kterou stranu v historii druhé světové války se rozhodl, dodal článek.